

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 1T/37/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4419010523
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Tamaškovič
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2020:4419010523.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky konajúci samosudcom JUDr. Vladimírom Tamaškovičom v trestnej veci obžalovaného G. P., narodeného XX.XX.XXXX pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona, na základe obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Komárno sp. zn. 3 Pv/113/18/4401 zo dňa 19.08.2019 na hlavnom pojednávaní konanom v Nových Zámkoch dňa 21.10.2020 takto

rozhodol:

Obžalovaný G. P., narodený XX.XX.XXXX, bytom X., W. číslo XX,

je vinný, že

hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť vyživovať svoje maloleté deti G. P., narodeného XX.XX.XXXX a P. G. P., narodenú XX.XX.XXXX, pričom rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 7P/287/2017 z 31.01.2018, s právoplatnosťou od 21.02.2018, ktorým súd schválil dohodu oboch rodičov týchto detí, sa obžalovaný zaviazal prispievať na ich výživu mesačne sumou 100,- € na syna a 50,- € na dcéru, ktoré výživné bol obžalovaný povinný platiť vždy do 20-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred do rúk matky detí T. P., bytom L., B. L. V. číslo XXX/X, túto povinnosť si úmyselne neplní od 01. marca 2014 až do 21.10.2020, okrem obdobia od 25.07.2016 do 25.10.2016, kedy bol vo výkone trestu odňatia slobody, pričom pri nástupe do výkonu trestu zahlásil ústavu túto svoju vyživovaciu povinnosť, v ostatnom období mal rôzne zamestnania a pracovné pomery, z príjmov ktorých mal a mohol výživné na svoje dve nezaopatrené deti platiť v období od 01.03.2014 do 01.09.2017 v sume minimálne vo výške 30 % zo sumy životného minima, ktorou bola do 01.07.2017 suma vo výške 27,13 € mesačne na jedno dieťa a od 01.07.2017 suma vo výške 27,32 € mesačne na jedno dieťa a v období od 01.09.2017 až do 21.10.2020 najmenej v sume 150 € mesačne na obe deti, ktoré výživné neplatil, čím za obdobie od 01.03.2014 do 21.10.2020 mu vznikol dlh v sume 7666,90 €, z ktorej sumy uhradil 570 € a teda dlh mu vznikol v sume 7096,90 €,

t e d a

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a spáchal taký čin závažnejším spôsobom konania, po dlhší čas,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmena b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona účinného od 01.01.2020.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona, pri nezistení okolností poľahčujúcich podľa § 36 Trestného zákona a pri zistení priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, k trestu odňatia slobody v trvaní 28 (dvadsaťosem) mesiacov.

Podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona s poukazom na § 49 odsek 1 písmena a) Trestného zákona sa výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá s probačným dohľadom v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona sa určuje skúšobná doba v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona a § 51 odsek 4 písmeno d) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá povinnosť počas skúšobnej doby zaplatiť zameškané výživné v sume 7096,90 € v prospech T. P., bytom L., B. L.S. V. X.

Podľa § 51 odsek 5 Trestného zákona je obžalovaný povinný strieť nad sebou kontrolu probačným a mediáčnym úradníkom.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Komárno pod spisovou značkou 3 Pv/113/18/4401 dňa 19.08.2019 podala na Okresný súd Nové Zámky obžalobu na obvineného G. P., narodeného XX.XX.XXXX, bytom X., W. číslo XX, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť vyživovať svoje maloleté deti G. P., narodeného XX.XX.XXXX a P. G. P., narodenú XX.XX.XXXX, pričom rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 7P/287/2017 z 31.01.2018, s právoplatnosťou od 21.02.2018, ktorým súd schválil dohodu oboch rodičov týchto detí, sa obvinený zaviazal prispievať na ich výživu mesačne sumou 100,- € na syna a 50,- € na dcéru, ktoré výživné bol obvinený povinný platiť vždy do 20-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred do rúk matky detí T. P., bytom L., B. L. V. číslo XXX/X, túto povinnosť si bezdôvodne zavinene neplní od 01. marca 2014 až doposiaľ, okrem obdobia od 25.07.2016 do 25.10.2016, kedy bol vo výkone trestu odňatia slobody, pričom pri nástupe do výkonu trestu zahlásil ústavu túto svoju vyživovaciu povinnosť, v ostatnom období mal rôzne zamestnania a pracovné pomery, z príjmov ktorých mal a mohol výživné na svoje dve nezaopatrené deti platiť v rámci predbežnej otázky v období od 01.03.2014 do 01.09.2017 v sume minimálne vo výške 30 % zo sumy aktuálneho životného minima, ktorou bola do 01.07.2017 suma vo výške 27,13 € mesačne na jedno dieťa a od 01.07.2017 suma vo výške 27,32 € mesačne na jedno dieťa, v období po súdnom rozhodnutí o výživnom teda od 01.09.2017 až doposiaľ najmenej v súdom schválenej sume výživného, teda najmenej v sume 130,- € mesačne na obe deti, toto neplatil, okrem rôznych a sporadických čiastok výživného, ktoré uhradil matke oprávnených detí v roku 2018 v celkovej sume 470,- € a v roku 2019 v sume 100,- €, teda spolu k úhrade 570,- €, v dôsledku čoho obvinený v období od 01. marca 2014 doposiaľ, s výpočtom k 31.07.2019, zaostal na výživnom v celkovej výške 5.103,62 €, ktoré dlhuje matke detí T. P..

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného G. P., poškodenej T. P. a oboznámením spisového materiálu.

Z výpovede obžalovaného vyplýva, že výživné na svoje deti neplatil, nakoľko bol nezamestnaný, bol po dopravnej nehode a príležitostné práce, ktoré vykonával mu nepokryli ani základné potreby. Z brigád mal mesačne asi tak 40- €. Dlžné výživné chce uhradiť, ale na dvakrát. S deťmi sa stretával asi každý druhý, tretí mesiac a keď boli u neho, tak dostali všetko, čo potrebovali. Aktuálne žije s priateľkou, ktorá mu finančne vypomáha. Okrem tejto vyživovacej povinnosti má aj ďalšiu. Na úrade práce nebol nikdy evidovaný. Nezaevidoval sa preto, lebo mu bolo povedané, že ak ukončí živnosť a zaeviduje sa, tak by už živnosť nemohol znova otvoriť. Dopravnú nehodu mal v roku 2015, PN nemal vystavenú lebo bol živnostník. Aktuálne nepracuje a tiež nie je evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie.

Z výpovede svedkyne - poškodenej T. P. vyplýva, že obžalovaný si neplní svoju vyživovaciu povinnosť, pričom od 01.03.2014 spolu nežijú. Výživné posielal sporadicky a dokopy zaplatil 570,- €. Jej príjem je 73,- €, je na neplatennej rodičovskej dovolenke. Žije s matkou a priateľom, ktorí jej pomáhajú. Obžalovaný

sa s deťmi stretával len vtedy, keď mu boli deti donesené. Obžalovaný deťom neprispieval žiadnym spôsobom, nič im nedával ani na sviatky a ani na Vianoce. Výživné sa snažila vymôcť cestou súdneho exekútora, avšak sa nepodarilo nič vymôcť. Deti majú všetko, čo potrebujú. Obžalovaný deti videl naposledy v decembri 2019. Obžalovaný jej výživné ani dodatočne neuhradil, a tiež ani bežné výživné neplatí. Keď mal deti cez prázdniny, tak prevažne boli u jeho sestry. Mesačne má platiť na obe deti 150,- € mesačne.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných podkladov, z ktorých súd poukazuje najmä na rozsudok Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 7P/287/2017, rodné listy na maloleté deti, správy ohľadom života obžalovaného, pracovnú zmluvu a daňové priznanie.

Z rozsudku Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 7P/287/2017 vyplýva, že maloleté deti G. P., narodený XX.XX.XXXX a P. G. P., narodená XX.XX.XXXX boli zverené do osobnej starostlivosti matke od 01.09.2017 a otec (obžalovaný) je povinný prispievať na ich výživu na G. v sume 100 € a P. G. v sume 50 € vždy do 20-teho dňa toho ktorého mesiaca k rukám matky počnúc od 01.09.2017. Z rodných listov detí P. G. P. a G. P.Č. vyplýva, že ich otcom je G. P. - obžalovaný. Zo správy z Ústavu na výkon trestu odňatia slobody vyplýva, že obžalovaný bol vo výkone trestu v dobe od 25.07.2016 do 25.10.2016. Z jednotlivých správ od zamestnávateľov obžalovaného vyplýva, že v predmetnom období bol aj zamestnaný, a navyše zo živnostenského listu vyplýva, že v dobe od 10.06.2014 je živnostníkom. V predmetnom období nebol evidovaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny X. ako uchádzač o zamestnanie a nepoberal žiadne štátne sociálne dávky. Naposledy bol evidovaný v evidencii ako uchádzač o zamestnanie od 01.12.2012 do 08.08.2013. Z jednotlivých potvrdení z C. X. ako aj poštového ústrižku a vyjadrenia poškodenej vyplýva, že obžalovaný uhradil za celé obdobie výživné v sume 570,- €.

Obžalovaný mal z jednotlivých zamestnaní ako aj zo živnosti príjem, z ktorého mohol platiť výživné na svoje deti.

Prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona účinného od 01.01.2020 sa dopustí ten, kto najmenej dva mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nedbanlivosti zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného, ak tento čin spácha závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 138 písmeno b) Trestného zákona sa pod pojmom závažnejší spôsob konania rozumie po dlhší čas.

Podľa § 15 Trestného zákona je trestný čin spáchaný úmyselne ak páchatel

a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránených týmto zákonom alebo

b) vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzromený.

Vzhľadom na vykonané dokazovanie mal súd preukázané, že obžalovaný od doby 01.03.2014 až do dňa 21.10.2020 si neplní svoju vyživovaciu povinnosť voči svojim maloletým deťom, či už v sume 30% zo sumy životného minima na jednu nezaopatrenú osobu alebo v sume určenej súdom, pričom počas obdobia, ktoré mu je kladené za vinu, bol zamestnaný a bol aj živnostníkom. Obžalovaný priznal, že výživné za dané obdobie neplatil, avšak na svoju obranu uviedol, že výživné neplatil preto, lebo bol nezamestnaný a bol po dopravnej nehode. Z listinných podkladov, najmä správ od zamestnávateľov obžalovaného vyplýva, že v spoločnosti Q. pracoval v období od 28.10.2013 do 12.01.2015, pričom jeho príjem bol v mesiaci marec, apríl, október, november, december 2014 nulový, a v januári roku 2015 tiež nulový. Zo správy zo spoločnosti N. C., U.. G.. C.. vyplýva, že obžalovaný mal čistú priemernú mesačnú mzdu za obdobie od januára 2017 do marca 2017 66,08,-€. Obžalovaný mal so spoločnosťou N. N. uzatvorenú Dohodu o vykonaní práce v období od 27.06.2018 do 30.06.2018 a jeho čistá mzda bola 80,78,- €. V období od 01.07.2018 do 30.09.2018 mal uzatvorenú Dohodu o vykonaní práce so spoločnosťou N. L. a jeho čistá priemerná mesačná mzda bola za dané obdobie 432,- €. Pre spoločnosť N. U. pracoval v období od 27.12.2015 do 31.12.2015, od 23.11.2016 do 31.12.2016, od 01.10.2018 do 31.12.2018 a jeho čistá priemerná mzda za obdobie október 2018 až december 2018 v sume 308,83,- €, v období od novembra 2016 do decembra 2016 v sume 230,02,- € a v mesiaci december 2015 bola jeho mzda v sume 25,18,- €. Zo spoločnosti U. Y. U. je obžalovaný hodnotený tak, že do práce

viackrát nenastúpil, mali s ním uzatvorenú Dohodu o vykonaní pracovnej činnosti v dobe od 01.10.2017 do 04.04.2018 a následne 10.04.2018 do 03.07.2018, pričom jeho príjem sa pohyboval od 65,24,- € do 95,17,- €. Z uvedeného vyplýva, že obžalovaný bol príležitostne zamestnaný, z ktorej činnosti mal príjem a teda mohol si plniť svoju vyživovaciu povinnosť. Skutočnosť, že obžalovaný mal príjem vyplýva aj z jeho daňového priznania. Ak podľa neho nemal príjem, či už zo zamestnania alebo živnosti, mohol živnosť ukončiť a zaevidovať sa na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie, čo však neurobil a teda zrejme mu tento stav vyhovoval. Vina je obžalovanému tiež preukázaná aj výpoveďou poškodenej T. P., ktorá uvádzala, že obžalovaný si neplnil vyživovaciu povinnosť, s deťmi sa stretával len vtedy, keď mu ich doniesli, ale žiadnym spôsobom im neprispieval na ich výchovu a výživu. Dokonca keď boli deti u neho cez prázdniny, tak prevažne boli u jeho sestry. Za celé obdobie uhradil len sumu 570,- €.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel súd k záveru, že tým, že si obžalovaný neplnil svoju vyživovaciu povinnosť v období dvoch rokov minimálne 2 mesiace, naplnil tak skutkovú podstatu prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona a tým, že sa tohto svojho konania dopúšťal viac ako dva roky, naplnil aj kvalifikovanú skutkovú podstatu uvedeného prečinu podľa odseku 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona tak po stránke objektívnej ako aj subjektívnej.

Subjektom pri trestnom čine zanedbania povinnej výživy je osoba, ktorá je povinná vyživovať alebo zaopatrovať iného. Zo subjektívnej stránky na jej naplnenie postačuje aj nedbanlivostné konanie, avšak obžalovaný tým, že vedel o svojej vyživovacej povinnosti, túto úmyselne si neplnil, naplnil pojem úmyselného zavinenia zo stránky subjektívnej. Objektom predmetného trestného činu je nárok na výživu, ktorý nárok vyplýva zo zákona o rodine. Objektívna stránka spočíva v konaní páchatel'a, ktorý najmenej 2 mesiace v období dvoch rokov si neplní svoju zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného.

Súd v zmysle § 2 odsek 1 Trestného zákona posudzoval konanie obžalovaného podľa zákona účinného od 01.01.2020.

Obžalovaný počas hlavných pojednávaní síce vyjadril snahu o uhradenie dlžného výživného, avšak reálne k úhrade dlžného výživného nedošlo.

Za účelom rozhodovania o treste, súd oboznámil lustráciu v registri priestupkov a odpis z registra trestov. Z lustrácie v registri priestupkov vyplýva, že obžalovaný bol v roku 2015 účastníkom dopravnej nehody, ktorá bola ukončená v správnom konaní a bol mu zadržaný vodičský preukaz. Z odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný sa dostal do rozporu s Trestným zákonom dva krát, pričom v jednom prípade sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/122/2015 zo dňa 06.10.2015, právoplatným 06.10.2015, pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený peňažný trest a náhradný trest v trvaní troch mesiacov, ktorého výkon mu bol nariadený dňa 19.04.2016 a vykonal si ho 25.10.2016. Tiež mu bol uložený aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá na dobu dvoch rokov, ktorý trest si vykonal dňa 10.07.2017.

Podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 odsek 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona trestný zákon umožňuje uložiť trest odňatia slobody v sadzbe od jedného roka až do piatich rokov.

Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu postupoval podľa § 34 Trestného zákona, pričom u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona. Príťažujúcu okolnosť u obžalovaného súd vzhliadol podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, t. j. že už bol za trestný čin odsúdený. Vzhľadom k tomu, že v danom prípade prevyšuje pomer príťažujúcich okolností nad

okolnosťami poľahčujúcimi, dochádza k úprave základnej trestnej sadzby v zmysle § 38 odsek 4 Trestného zákona postupom podľa § 38 odsek 8 Trestného zákona. Po uvedenej úprave je zákonnou trestnou sadzbou sadzba od dvoch rokov a štyroch mesiacov do piatich rokov. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný si predtým uložený trest odňatia slobody vykonal dňa 25.10.2016 a prvoradý záujem zákonodarcu pri danom trestnom čine bol ten, aby si obžalovaný riadne plnil svoju vyživovaciu povinnosť, súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody na samej dolnej hranici, ktorého výkon podmienenečne odložil s probačným dohľadom v skúšobnej dobe, ktorú určil v trvaní tri roky s presvedčením, že takýto druh trestu a v danej výmere splní svoj účel a donúti obžalovaného plniť si svoju vyživovaciu povinnosť. Ako jednu z povinností v rámci skúšobnej doby súd uložil obžalovanému povinnosť uhradiť T. P. dlžné výživné v sume 7096,90,- €. Súd je presvedčený, že takýto trest splní tak generálnu ako aj individuálnu prevenciu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na súde proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku, oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť, ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.